DJK Rejser på tur med Rhätische Bahn

Tekst: Per Larsen

Per Larsen

I sensommeren 2015 havde DJK Rejser arrangeret en rejse til Rhätische Bahn i Schweiz. Målet med rejsen var at køre med en af Berninabanens ældste gule motorvogne og med en smalsporskrokodille

Lørdag den 29. august 2015 er en dejlig morgen. Vi skal på en tur til Schweiz. Vi mødes med Britta og Keld på Københavns Hovedbanegård. Der er afgang kl. 9.43, og efter lidt over to timer er vi i Rødby. Ombordkørsel og ud at sejle. Almindeligvis elsker jeg at sejle, men der er ikke tid til alt det, man gerne vil nå. Og så er traktementet noget begrænset, grænsende til det elendige, så det skal bare overstås. Det går hurtigt, så er det ned i toget og videre mod Hamburg. Fra Puttgarden til Hamburg ligner landskabet meget det, vi kender fra Sjælland, Falster og Lolland.

På Hamburg Hbf mødes vi med deltagerne fra vest; de er startet fra Fredericia, med „Montør Larsen" som rejseleder. Hamburg er kaos, tog og mennesker i vild forvirring; vores tog er ikke ved perron, men efter nogen tid lykkes det, forsinket er vi på vej mod Basel.

Herover: RhB ABe 4/4 I 34 på viadukten i Brusio som særtog for DJK Rejser den 31. august 2015. Herunder holder CJ BCe 2/4 70 i Glovelier som særtog for en anden gruppe den 30. august 2015.

Niklas Havresøe

På vej sydover begynder landskabet så at forandre sig, bakkerne er højere og længere, tunneller og broer for banen holdes i nogenlunde niveau. Vi kører med en ICE 1. Der bliver trasket til spisevognen nogle gange for kaffe, øl, mad og hyggeligt samvær. En fantastisk solnedgang og fuldmåneopgang bliver det til først på aftenen. En lang tur slutter efter lidt over seks timer på Basel Bad Bhf. Det er en meget varm aften i Basel. Vi går til Hotel Alexander, og efter fordeling af værelser kan vi lige udenfor hotellet finde restaurant Falken med udendørs servering. Det bliver sent, inden vi kommer til ro.

Søndag starter vi med en storslået morgenmad, alt hvad man kan begære.
Det er en fin morgen, solen skinner og byen præsenterer sig smukt. Vi passerer Rhinen for at komme til Basel SBB Bahnhof på en flot tur med sporvogn gennem den indre by. Vi parkerer vores bagage på Basel SBB. Britta og Keld skal afhente billetter og pladsreservationer til senere på dagen, men der er koks i det, så de må blive i Basel.

Vi andre tager lokaltog S3 mod Glovelier med togskifte i Delémont pga. sporarbejde. I Glovelier er der togskifte til smalsporede CJ (Chemins de fer du Jura) og afgang til

Combe-Tabeillon, som er første station. Det er en rebroussementstation med faststillede sporskifter, som togene skærer op. Her er dejligt, lidt kølighed imellem alle træerne i forhold til den ellers allerede varme dag.

Da vi ankommer, holder der en grøn museumsvogn som afgår nedad mens vores tog fortsætter opad. Der kommer et tog mere fra Glovelier mens vi er der. Vi kører retur til Glovelier.

Vi har lavet en demokratisk afstemning og tager til Delémont, for der er noget at se på, og frem for alt mulighed for indkøb. Midt på dagen er vi på vej tilbage Basel. På turen har vi ikke bevæget os så højt op, fra 260 m.o.h. i Basel til 515 m.o.h. i Glovelier.

Tilbage i Basel er det frokosttid. Britta og Keld har fået styr på billetter og pladser. Vi mødes på sporvognspladsen og går til toget, det er et meget langt styrevognstog, med bl.a. dobbeltdækkervogne. Vi har pladser i styrevognen, og så er vi på vej til Chur. I Zürich skifter toget køreretning.

Det er en fantastisk sommersøndag; der er ikke grænser for aktiviteterne ved Zürichsee, Obersee og Walensee, der er mennesker på hver en stump strand, masser af både i søerne, bjergene begynder at ligne bjerge; det er en utrolig smuk tur. Det sidste stykke før Chur følges vi med Rhätische Bahn's strækning (1000 mm).

I Chur går vi straks til „Hotel Drei Könige", vores hotel i tre dage. Efter værelsesfordeling er det tid til at se på byen og aftensmad. Nede ved banegården er der en del restauranter og der bliver hygget og spist. Det er en rar og smuk by, her er en god stemning.

Mandag er morgenmaden igen overdådig. Vi mødes foran hotellet og går til banegården. Vores tog mod St. Moritz afgår kl. 7.55. Vi er placeret lige efter lokomotivet: Ge 4/4 III nr. 648. Vi kører ad Albula-linjen via Landwasserviadukten og Filisur med voldsomme dramatiske landskaber. Ved jernbanemuseet i Bergün står en krokodille magen til den, vi skal køre med i morgen.

Vi startede i Chur 593 m.o.h. og i Samedan er vi nået 1721 m.o.h. Her er der hurtigt togskifte til tog mod Pontresina, hvor der igen er hurtigt togskifte, denne gang til tog mod Tirano. Vi kører stadig opad, det er Berninabahn vi befarer med stigninger op til 70 ‰.

Trægrænsen er nået, det er vildt fascinerende. Vi kører langs Lago Bianco og holder ved stationen Ospizio Bernina, det er højeste punkt på Berninabahn, 2253 m.o.h. Nedstigningen mod Poschiavo begynder, den er ikke mindre dramatisk. Man ser en bane deroppe, der kørte vi lige før; der er også en dernede, den kommer vi til; broer, tunneler og baner er alle vegne.

I Poschiavo skal vi skifte til særtog. Det er en gul motorvogn fra 1908, ABe 4/4 I nr. 34, et spændende køretøj. Vi afgår mod Tirano og har fået en togfører med, som skal hjælpe med fotostop osv. Han hedder Luzio, en togfører fra Rhätische Bahn, meget kompetent, med et smil og en udstråling der smitter, han ved hvor og hvordan. Mange fotostop følger, bl.a. Li Curt, Lago di Poschiavo, Miralago. På Brusio station står vi af og går ned gennem byen til syd for viadukten, hvor vi bliver samlet op igen.

Per Larsen

Interiørbillede fra midterindstigningsvognen, der var reserveret til DJK Rejser i toget fra Chur til Samedan. Der er en velassorteret trillebar i regionaltogene på Albula linjen, Chur–St. Moritz. Foto den 31 august 2015.

Togkrydsning på grænsestationen Campocologno og så er vi i Italien. Vi kører gennem Tirano's gader til stationen, og så er det tid til frokost. Tirano er en lille italiensk by i 441 m.o.h., 2,5 km fra grænsen til Schweiz. Det er en gammel by med smukke huse.

Efter frokost er der afgang tilbage til Poschiavo, men der er gået koks i toggangen, så vi får et langt ophold i Brusio; adskillige tog skal forbi i begge retninger.

Ved Miralago vil Montør Larsen soppe, det er ved at ende i badning, så alle holder vejret, men han klarer det uden bad. Noget forsinket når vi Poschiavo, her tager vi afsked med Luzio og vores særtog. Vi tager toget over Berninapasset, det er lige så flot som på udturen, men nu med lyset fra modsatte retning. Togskifte i Pontresina og Samedan, og så er vi i Chur. Vi spredes til spisning og socialt samvær. Ivar, Niklas og jeg finder en italiensk restaurant med god vin; det bliver dyrt men godt.

Tirsdag er morgenmaden dejlig, med god tid, vi skal først mødes ved 11-tiden, så byen kan beses.

RhB ABe 8/12 „Allegra" med regionaltog over Berninapasset den 31. august 2015, toppen ved Ospizio Bernina på 2253 m.o.h. er endnu ikke nået.

Per Larsen

Niklas Havresøe

RhB ABe 4/4 I 34 afventer krydsning på den sidste station inden grænsen til Italien, Campocologno, det er vores togfører, Luzio Ober på perronen i den gule sikkerhedsvest. Herunder en lidt anden vinkel udover viadukten i Brusio på vej til Poschiavo. Begge billeder er taget den 31. august 2015.

Niklas Havresøe

Per Larsen

Fra banegårdspladsen går Arosa-linjen ud gennem byens gader. Der jagtes gode fotosteder, og der bliver fotograferet alle vegne. Chur er en meget gammel by, første gang beskrevet i 451 e. kr., den er virkelig flot. Chur er også et vigtigt knudepunkt for Rhätische Bahn. RhB har et stort banenet i det sydøstlige Schweiz og råder over meget forskelligt materiel med en god vedligeholdelsesgrad; rød må siges at være den gennemgående farve i bemaling. Vi samles på banegårdspladsen, hvor vores tog afgår kl. 11.21.

Da vi ankommer til Landquart er der oprangeret et lille særtog til os, en krokodille Ge 6/6 I 414, en toakslet sidegangsvogn med åbne endeperroner og 1. klasse med bløde sofaer og en toakslet vogn også med åbne endeperroner og med storrum på 3. klasse

Herover er der fotostop mellem Saas og Küblis med Ge 6/6 I 414, til venstre for lokomotivet ses den gamle tunnelmunding.
Herunder er der ophold i Saas, hvor toget afventer krydsning. Der er også udskænkning af Calanda øl på stationen. Begge fotos er taget den 1. september 2015.

Per Larsen

Per Larsen

Biltogsterminalen i Sagliains, her er der normalt ikke adgang for gående passagerer, biltogene forbinder vejnettet i Prättigau med det i Engadin. Herover ses krokodillen ved det monstrum, hvor man fjerner sne fra taget af bilvognene.
Herunder: Biltog med styrevogn i front er ankommet, bilerne er kørt af og nu er andre biler ved at køre på. Begge foto den 1. september 2015.

Per Larsen

I Jenaz tog vores „Zugchef" et gruppefoto, kun Holger manglede, men han var ikke med denne dag.

RhB Zugchef

med træsæder. Max hastighed: Lok. 55 km/t, vogne 60 km/t.

Vores særtog afgår mod Klosters Platz og der er fotostop på den fri bane mellem Küblis og Saas. Togkrydsninger og overhalinger er der også undervejs. Landskabet er rigtig pænt, men meget blødere end i går; vejret har vi været heldige med indtil nu, solrigt og varmt, men nu trækker det lidt sammen.

I Klosters Platz er der marked ved stationen, vi får banet os vej til restauranterne ved markedspladsen, og får os lidt frokost. Lokomotivet løber om, selvom det er forkert retning, og trykker toget til Selfranga, det er et stationsanlæg for Vereinatunnellen til Sagliains. Der ankommer et biltog som bliver losset, lastet og afgår igen.

Vi kører tilbage mod Landquart og der er igen fotostop og krydsninger på vej tilbage. I Jenaz får vi fotograferet et gruppebillede. I Landquart skifter vi til plantog mod Chur. I Chur spredes vi igen til egne gøremål; Niklas og jeg ender igen på den italienske og har fået følgeskab af Britta og Keld. Vejret er ikke med os mere, det regner og det er køligt, så de vil ikke servere udendørs som i går. Det til trods bliver det en hyggelig aften.

Onsdag får vi morgenmad som sædvanligt, det er rejsedag. Vi mødes foran banegården med bagage.

Trist at tage afsked med RhB og Chur. Toget til Zürich afgår kl. 8.39. Det er en fin tur, vejret er blevet bedre end i går.

I Zürich skal der skiftes tog på syv minutter. Vi har nogle deltagere med ringe fysik og vi skal på tværs af næsten alle spor, så en del får opgaver osv. Alle gør hvad de skal, og klarer udfordringen rigtig flot.

I Freiburg (Breisgau) parkerer vi vores bagage på InterCityHotel, og der spises frokost nær banegården. Vi mødes lidt i et på perron 1 og går til lokaltoget mod Seebrugg. Vi skal se Schwarzwald, Sorte Skov på dansk, for skoven er meget mørk.

Det er Höllentalbahn til Titisee og Dreiseenbahn videre til Seebrugg, med stigninger på 57 ‰. Indtil 1933 var der seks km med tandstang, befaret med damplok BR 85, i dag er der elektrisk drift. Vi har en 143'er i hver ende af fire vogne. Det er en fantastisk tur, man fornemmer stigningerne, men det er lidt skuffende med udsigten: træerne er velvoksne, og der er mange af dem. I Seebrugg er der lidt åbent, og der står en del museumsmateriel på terrænet bag stationen.

Noget er meget flot, andet er under reparation; sådan ser det også ud i Hundested (MY veterantog), så det virker helt hjemligt, bortset fra omgivelserne.

Der ankommer og afgår også et tog, mens vi er der. Vi tager dette tog tilbage til Freiburg. Der et par spøjse stationsnavne, „Aha" på

Dreiseenbahn, hvor der er en god udsigt over Schluchsee, og „Himmelreich", hvor Höllentalbahn virkelig stiger op i bjergene.

I Freiburg går vi til hotellet, hvor værelserne bliver fordelt, og så er der frit slag. Vi har alle fået et sporvognskort. Niklas og jeg går på fotosafari: den store kirke på den anden side af banen og sporvognsbroen.

Vi tager ind til den indre by med sporvogn; det er en smuk by, der er rigtig mange flotte bygninger. Niklas har lavet en aftale, så vi finder domkirkepladsen og spiser og hygger os sammen med Britta og Keld. Det er sent, da vi når hotellet, og det er hjemrejsedag i morgen.

Torsdag har InterCityHotel morgenmad fra kl. 6. Vanlig overdådig, hvis man går sulten derfra, er man selv skyldig. Vi mødes på perron 1 med bagage, vores tog til Hamburg kører 7.49, så er vi på vej hjem. Britta og Keld står af undervejs og overlader lederskabet til Niklas og Montør Larsen. Det er en lang tur gennem Tyskland, så der traves til og fra spisevognen; der ses på landskaber og tiden går. På Hamburg Hbf er der en del, der går på 3. sal for spisning. Vi fra øst tager afsked med vestholdet, de skal med regionaltoget til Flensburg, østholdet skal med ICE til København, men den holder der ikke, vi bliver noget forsinket. Vi ankommer til København H en halv time forsinket, der slutter en lang og spændende tur.

Niklas Havreløe

Niklas Havreløe

Udsigt over banegårdsterrænet i Seebrugg, siden InterRegio trafikken blev indstillet for år tilbage, har DB ikke haft brug for arealet, heldigvis kunne IG 3Seenbahn overtage arealet og bruge det til at stille deres materiel. 3Seenbahn kører primært i weekender om sommeren mellem Seebrugg og Titisee.

Rejsedeltagerne går rundt og betragter de mange forskellige enheder på terrænet, mens 143 640 med fire dobbeltdækkervogne og yderligere en 143 er afgået fra Seebrugg til Freiburg. En 143 må grundet stigningerne ikke belastes med mere end tre vogne, ved større tog som på billedet, er der en 143 i hver ende.

Der er flere spændende bynavne på strækningen mellem Freiburg og Seebrugg som Himmelreich (Himmerrige) og Aha. Flere af rejsedeltagerne fik en aha-oplevelse....